

Vijftien kanjers dachten serieus na over niertransplantatie

‘Help jij mee om een nier voor Marcel te vinden?’ Uit wanhoop zond ik deze boodschap in juni 2017 de wereld in. En wat gebeurde er? Er kwam een golf van reacties op gang via het blog en de sociale media. Uiteindelijk kwam ik in gesprek met vijftien kanjers, die serieus nadachten over nierdonatie:

- onze nog zo jonge oud-buurjongen, dapper en heel vastbesloten
- Marcells oud-tante, die voor zichzelf geen enkele twijfel kende: ‘Hij is nog zo jong!’
- mijn huurder op zolder zei: ‘If you can save a man's life, you save a man's life!’
- vrienden van Marcel, die over donatie wilden praten en nadenken
- de kant-en-klare-goedgekeurde donor met de intense wens om te geven, maar die zich helaas terugtrok
- meerdere onbekenden, waarmee ik chatte
- nierpatiënten in nood, die wilden ruilen via het cross-over programma
- en ook iemand die een ‘financieel’ probleempje wilde oplossen
- zelfs berichten uit Nigeria, over geld en orgaanhandel
- via via vrienden van vrienden, die lieten weten, mocht het niet lukken, dan...
- een lieve lieverd uit mijn kroegje

En... Marcells tante Sonja... zij kreeg uiteindelijk ‘Groen Licht van de artsen in ‘t AMC’ en gaf haar nier aan Marcel op 16 januari 2018.

Ik was zo vaak sprakeloos over zo veel onbaatzuchtigheid, dan liepen mij de tranen over de wangen en kon ik niets meer uitbrengen: dat er gewoon mensen zijn die spontaan zeiden: ‘Dat doe ik.’

Ik kon alleen maar zwijgend in opperste verbazing toezien wat het blog, mijn noodkreet allemaal teweegbracht. Geloof mij, deze ongelofelijke mooie ervaring stijgt ver uit boven alles wat ik in mijn leven meemaakte.

Februari 2018